

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Forslaget indeholder en række tekniske ændringer til Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Som en del af de samlede bestræbelser på at reducere omfanget af gæld til det offentlige, foreslås en række effektiviseringer og præciseringer på inddrivelsesområdet. Forslagets overordnede sigte er at forbedre skatteforvaltningens inddrivelsesmuligheder, samtidigt med at borgernes retssikkerhed opretholdes.

Et af disse effektiviseringsforslag er en ajourføring af inddrivelseslovens § 1, stk. 2, der indeholder en liste af love og sætter rammen for lovens anvendelsesområde. Listen har imidlertid ikke været opdateret i en længere periode, idet seneste ændring af § 1, stk. 2, blev foretaget i 2007. Konsekvensen heraf er, at den eksisterende liste er mangelfuld. Forslaget retter op på dette, idet der foretages en revidering af den eksisterende liste, hvor der blandt andet tilføjes yderligere love. Denne del af forslaget vil, sammen med forslaget om udvidelsen af inddrivelseslovens § 2, gøre det muligt for skatteforvaltningen at inddrive offentlige fordringer på en langt mere effektiv måde end det gøres i dag. I dag skal inddrivelsen af mange af de fordringer, som skatteforvaltningen modtager, foretages med bistand fra kredsretterne. Dette involverer ressourcetunge manuelle arbejdsgange for skatteforvaltningen, ligesom det trækker på kredsretternes begrænsede ressourcer. Herudover er der for landskassen direkte omkostninger forbundet hermed i form af retsafgifter for hvert sagsanlæg.

I forlængelse af effektiviseringsbestræbelserne foreslås det at udvide indtrædelsesretten, der gør det muligt at inddrive fordringer i en mere automatiseret proces. Sagerne gør det i dag nødvendigt at inddrive fordringer via ressourcetunge manuelle arbejdsgange. Indtræden er et værktøj, som skatteforvaltningen med gode resultater anvender ved udbetalinger af overskydende skatter. Det foreslås, at dette værktøj udvides til også at omfatte det offentliges betalinger af fakturaer. På denne måde gøres det muligt at automatisere en større del af skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde.

Den generelle udvikling i samfundet og skatteforvaltningen i særdeleshed går i retning af et større omfang af automatisering og digitalisering. Udgangspunktet for forvaltningsmyndigheder er, at afgørelser skal anføres med en underskrift fra afsenderen. Dette involverer en manuel proces, der gør det svært at automatisere og effektivisere arbejdsgangene. Det foreslås derfor, at der gives Naalakkersuisut bemyndigelse til at undtage fra underskriftskravet på inddrivelsesområdet. Dette vil gøre det muligt at automatisere arbejdsprocessen i højere omfang.

Som en del af automatiseringen af inddrivelsen i Grønland foreslås at der gives Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte grænser for Skatteforvaltningens løntilbageholdelse. Sagsbehandling om løntilbageholdelse er ressourcemæssigt tungt, men kan automatiseres hvis der fastsættes en ramme for, hvilken procentsats en skyldner kan pålægges, baseret på dennes betalingsevne.

Lovforslaget har tidligere været fremsat for Inatsisartut, men blev af ressourcemæssige grunde trukket tilbage. Dette lovforslag er stort set identisk med det tidligere lovforslag, med den tilføjelse, at det foreslås, at Naalakkersuisut gives hjemmel i en bekendtgørelse til at regulere skatteforvaltningens muligheder for en automatiseret og IT-understøttet proces for løntilbageholdelse (løntræk).

2. Hovedpunkter i forslaget

Den overordnede juridiske ramme for inddrivelse i Grønland findes i Retsplejelov for Grønland afsnit VIII. Disse regler om tvangsfuldbyrdelse opstiller en tredeling af kompetencen til at inddrive pengefordringer og andre krav. Kompetencen til at inddrive pengefordringer, der tilkommer det offentlige er tildelt pantefogederne hos skatteforvaltningen under Naalakkersuisut, jf. § 597, stk. 2, jf. § 598, stk. 2 og 3. Modellen hvor offentlig gæld inddrives af en specialiseret myndighed, som for eksempel skatteforvaltningen, kendes fra lande såsom Norge og Danmark.

Af § 598, stk. 2, i Retsplejelov for Grønland fremgår en række specifikke offentlige pengekrav, som skatteforvaltningen kan inddrive på egen hånd, herunder krav på betaling af boligleje, varme, el og vand.

Herudover gives der i § 598, stk. 3, i Retsplejelov for Grønland hjemmel til, at Inatsisartut kan bestemme hvilke krav, der kan inddrives selvstændigt af skatteforvaltningen. Denne hjemmel er hovedsagligt udnyttet i Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige. Dette forslag søger at udvide antallet af fordringstyper, der kan inddrives af skatteforvaltningen.

Når opgaven er lagt ud til en specialiseret inddrivelsesmyndighed, følger retsplejelovens krav til retssikkerheden med. Skatteforvaltningen i Grønland er derfor, på samme måde som domstolene, underlagt retsplejelovens regler om blandt andet transgbeneficiet (§ 618). Dette betyder, at skatteforvaltningen skal tage højde for skyldnerens økonomiske situation, idet en person som minimum skal efterlades midler til en simpel levestand.

2.1. Opdatering af lovens anvendelsesområde

Det foreslås at opdatere lovens anvendelsesområde, således den omfavner de relevante Inatsisartutlove mv. og ændringer af disse, der er vedtaget siden 2007, hvor der sidst skete en tilsvarende opdatering.

2.2. Opdatering og udvidelse af tvangsinddrivelsesbeføjelserne

Reglerne om tvangsinddrivelse i Retsplejelov for Grønland sætter rammen for inddrivelsesområdet her i landet og hvilke fordringer, der kan tvangsinddrives. En stor andel af de fordringer, som skatteforvaltningen modtager, er ikke direkte omfattet af retsplejelovens regler om tvangsinddrivelse. Disse fordringer skal derfor som udgangspunkt tvangsinddrives ved hjælp af kredsretterne. Denne proces er både ressource- og omkostningstung, såvel for domstolene som for skatteforvaltningen.

Som led i effektiviseringsbestræbelserne foreslås det derfor at udvide tvangsinddrivelsesbeføjelserne for skatteforvaltningen. Det foreslås derfor, at en del af de fordringer, der på nuværende tidspunkt kræver domstolenes involvering, kan tvangsinddrives uden en sådan involvering. Beføjelserne udvides således til også at gælde fordringer for betalinger af ydelser leveret af det offentlige (arealtildelinger, containerleje, leje af erhvervslokaler osv.). Herudover foreslås det at udvide beføjelserne til også at omfatte det offentliges krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn.

Efter § 598, stk. 3, i Retsplejelov for Grønland kan Inatsisartut ved lov bestemme hvilke af de fordringer, der stammer fra hjemtagne områder, der kan tvangsinddrives af skatteforvaltningens pantefogeder uden assistance fra kredsretterne. Denne beføjelse er udnyttet i forslagets § 2. Bestemmelsen indeholder således en nærmere angivelse af hvilke fordringer, ud over dem der fremgår af Retsplejelov for Grønland, der kan tvangsinddrives af skatteforvaltningens pantefogeder.

Forslaget indebærer, at en række nye fordringstyper tilføjes listen over fordringer, der kan inddrives af skatteforvaltningen. Forslaget vil være med til at effektivisere skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde og potentielt frigøre ressourcer ved domstolene. Forslaget overflødiggør en ressource tung arbejdsgang, ligesom det tillige medfører sparede omkostninger til retsafgifter, men uden det i øvrigt har en negativ betydning for borgernes retssikkerhed. Derimod vil der kunne argumenteres for, at den foreslåede effektivisering vil være en retssikkerhedsmæssig forbedring, idet der på denne måde vil ske en hurtigere sagsbehandling i flere sager end der gør i dag.

Herudover foreslås det, at § 2, stk. 1, genaffattes, således bestemmelsen er mere læsevenlig, samtidig med at den er mere lig listen i § 1, stk. 2. Den foreslåede udformning gør bestemmelsen mere anvendelig for skatteforvaltningen og er mere forståelig for borgerne.

Herudover foreslås det, at oplistningen af love og forordninger i stedet laves som en henvisning til relevante dele af listen i § 1, stk. 2, idet bestemmelsen således gøres kortere og mere overskuelig. Samtidigt sikres det, at der ved fremtidige ændringer af de love, der henvises til, alene skal ske justering af lovteksten ét sted, frem for flere.

2.3. Konsekvensrettelse som følge af ensretning af afregningsreglerne for løntilbageholdte midler

Ved Inatsisartutlov nr. 13 af 3. juni 2015 om ændring af landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige blev der indsat en ny afregningsfrist for løntilbageholdelse foretaget af skatteforvaltningen. Ændringen var foranlediget af, at Inatsisartut på efterårssamlingen 2013 (EM2013/100) vedtog at udskyde afregningsfristerne for A-skatter og udbytteskatter.

Ændringsloven af 3. juni 2015 tog imidlertid ikke højde for, at der i landstingslovens § 3, stk. 6, allerede eksisterede en afregningsbestemmelse for løntilbageholdelse foretaget efter § 3, stk. 1. Dette kan give anledning til forvirring og misforståelser, idet bestemmelsen i § 3, stk. 6 følger afregningsfristerne fra før 2013.

Forslaget søger at rette op på denne uhensigtsmæssighed ved at ophæve § 3, stk. 6. Med forslaget vil der således alene være én indberetnings- og afregningsfrist for arbejdsgiveres løntilbageholdelse, der fremgår af landstingslovens § 3 a, og som følger de samme frister, der gælder for A-skatter mv.

2.4. Udvidelse af indtrædelsesretten

Forslaget indeholder desuden en udvidelse af indtrædelsesretten, så flere fordringstyper kan dækkes ved indtræden. Endvidere foreslås det, at udvide indtrædelsesretten til også at omfatte betaling af fakturaer, mv.

Inddrivelse er en ressourcetung og omstændelig proces, der kræver mange sagsbehandlingsskridt hos skatteforvaltningen. Et ofte anvendt og effektivt værktøj, som skatteforvaltningen har adgang til, er modregning. Modregning anvendes i det tilfælde hvor 2 parter skylder hinanden penge, og hvor den ene part meddeler den anden, at kravene udligner hinanden til hel eller delvis betaling af gælden parterne imellem. Værktøjet er en del af den almindelige formueret og udviklet igennem mange års retspraksis. Et centralt krav for modregning er gensidigheden mellem de 2 parter.

Det modregningslignende værktøj kaldet indtræden, som blev introduceret i Grønland i 1996 ved indførslen af landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, er en tilsvarende effektiv måde for det offentlige at inddrive restancer på. Ved indtræden tilsidesættes gensidighedskravet, idet en tredjemand kan indtræde i en af parternes modregningsret. Denne adgang til modregning ved indtræden er i dag begrænset til Selvstyrets udbetaling af overskydende skatter, ligesom indtræden alene kan dække en nærmere afgrænset gruppe af fordringer.

Indtrædelsesretten består således af to delelementer: Første del omhandler en nærmere afgrænsning af hvilken type udbetalinger, der kan ske indtræden i, imens den anden del

omhandler hvilke fordringstyper, der giver mulighed for indtræden. Forslaget søger at udvide anvendelsesmulighederne af begge delelementer.

For så vidt angår den første del, foreslås det at udvide indtrædelsesretten ved at tilføje en ekstra kategori af udbetalinger. Det foreslås således, at der, ud over den gældende indtrædelsesmulighed for så vidt angår overskydende skatter, kan ske indtræden i udbetalinger i forbindelse med det offentliges betaling af fakturaer. Når indtrædelsesretten udvides til betalinger af fakturaer, vil det i praksis minde meget om modregning, men med den klare forskel, at ovennævnte gensidighedskrav tilsidesættes. Herved gives flere offentlige kreditorer mulighed for at få dækket deres krav imod skyldnere. Dette kunne for eksempel være en kommunes adgang til at få dækket sit krav imod en virksomhed, der har gæld til kommunen, men som modtager en udbetaling fra Selvstyret.

For så vidt angår den anden del foreslås det tillige at udvide indtrædelsesretten på fordringssiden, ved at udvide listen af fordringstyper, der kan dækkes ved indtræden.

Et alternativ til de administrative værktøjer i form af modregning og indtræden er udlæg i en række af de udbetalinger, som det offentlige foretager (f.eks. fakturaudbetalinger). Dette er et ressourcemæssigt tungt inddrivelsesskridt, som har hjemmel i Retsplejelov for Grønland. Udlæg kan foretages i alt fra rede penge til aktiver såsom biler, både og ejendomme. Af reglerne om udlæg fremgår en række betingelser, som skal være opfyldt. Disse betingelser har til formål at sikre borgernes retssikkerhed, idet der stilles krav om forudgående underretning, ligesom der er begrænsninger i, hvad der kan foretages udlæg i. Betingelsen om underretning kan dog tilsidesættes i visse situationer, f.eks. hvis den manglende underretning skønnes ubetænkelig, eller hvis muligheden for dækning af skyldnerens gæld ellers forringes væsentligt.

Udlæg i udbetalinger er det værktøj, der typisk tages i brug af skatteforvaltningen, når det ikke er muligt at modregne eller foretage indtræden. Ofte vil det være muligt at gennemføre et udlæg i en konkret udbetaling, da der ikke foretages udlæg i udbetalinger af løn, ydelser, støtte eller lignende. Skyldneren får derfor som udgangspunkt midler til at opretholde et beskedent hjem, da skatteforvaltningen ellers begrænser den del af udbetalingen, der kan underkastes udlæg (transgbeneficiet i § 618 i Retsplejelov for Grønland). Forudgående underretning vil også kunne undlades, idet udlægget ofte enten vil være ubetænkeligt eller der vil være risiko for, at gælden ellers ikke vil kunne dækkes.

Gennemførelse af udlæg kræver en manuel konkret sagsbehandling, hvilket gør udlæg til et administrativt tungt værktøj, i forhold til modregning og indtræden. Da der alligevel typisk vil være adgang til at foretage udlæg i det offentliges udbetalinger på baggrund af fakturakrav, vil det derfor være ubetænkeligt at udvide indtrædelsesretten til at omfatte netop disse udbetalinger.

Siden 2018 har kommunerne og Selvstyret implementeret Prisme-systemet, således at alle enheder nu anvender samme fællesoffentlige økonomisystem. Det betyder, at udbetalinger, der foretages af enten kommunerne eller Selvstyret, kan kobles med skatteforvaltningens restancesystem i en automatiseret proces. Denne automatiserede proces optimerer skatteforvaltningens ressourcer, idet der kan frigives medarbejdere fra manuelle arbejdsgange til udførende inddrivelsesopgaver.

Forslaget er en del af Naalakkersuisuts langsigtede mål om at effektivisere og forenkle skatteforvaltningens arbejde. Ved en udvidelse af indtrædelsesretten for kommunerne og Selvstyret kan skatteforvaltningens ressourceforbrug til manuelle sagsbehandlingsskridt mindskes, idet processerne i langt højere omfang vil kunne automatiseres.

2.5. Lovfastsættelse af en bagatelgrænse for fordringers størrelse

Forslaget indeholder desuden tilføjelser af den bagatelgrænse og den eftergivelsesgrænse for små restfordringer, der har eksisteret som tekstanmærkninger på finanslovene siden 2021. Det foreslås at indføre disse tekstanmærkninger i den materielle lovgivning, således de fremadrettet kan udelades fra finansloven.

Finans og Skatteudvalget godkendte, at der til tillægsbevillingslov for 2020 blev optaget en tekstanmærkning, der bemyndigede Naalakkersuisut til ikke at modtage fordringer under 100 kr., ligesom man bemyndigede Naalakkersuisut til at afskrive alle Selvstyrets fordringer under 300 kr.

Denne beslutning har været gældende siden, idet man i den årlige finanslov har forlænget bemyndigelserne i tekstanmærkninger til aktivitetsområde 20-24.

Det foreslås, at bagatelgrænsen og afskrivningsgrænsen indføres i Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, for herved at gøre disse uafhængig af de årlige finanslove.

Forslaget overfører således den gældende retstilstand til den faste lovgivning.

Den foreslåede eftergivelsesgrænse tjener administrative og ressourcebesparende formål. Der er tale om en bemyndigelse til at indføre en simpel adgang til at eftergive fordringer på 100 kr. eller derunder uden hensyn til skyldnernes økonomiske m.v. situation. Forslaget supplerer de eksisterende regler om eftergivelse efter konkrete vurderinger af skyldnernes forhold. Landstingslov om forvaltning af skatter §§ 53-57 er eksempler på sådanne regler, hvorefter der kan indrømmes eftergivelse baseret på konkrete individuelle vurderinger. Den foreslåede bemyndigelse er ikke til hinder for, at de offentlige myndigheder prioriterer deres inddrivelsesaktivitet også for fordringer, der er større end 100 kr., med udgangspunkt i deres kendskab til skyldnernes økonomiske situation m.v.

Bestemmelsen skal således sikre en ensartet og simpel hjemmel til eftergivelse af små fordringer uden behovet for konkret og ressourcetung sagsbehandling fra fordring til fordring.

For så vidt angår eftergivelsesgrænsen foreslås det imidlertid, at denne indføres i en udvidet version, idet der gives adgang til, at både kommunerne og Selvstyret kan eftergive egne fordringer med en restgæld på 100 kr. eller derunder. Herved udvides den hidtidige eftergivelsesadgang til også at omfatte kommunerne.

Herudover foreslås, at der tilføjes en karenperiode på 14 kalenderdage for kommunale fordringer. Formålet hermed er at begrænse tilfælde af forsinkede betalinger, som krydser en fordrings oversendelse til skatteforvaltningen fra en kommune. Herved begrænses risikoen for, at skatteforvaltningen foretager inddrivelseskridt på fordringer, som er betalt.

2.6. Underskriftskrav ved kommunikation på inddrivelsesområdet

Som en del af effektiviseringsbestræbelserne indeholder forslaget desuden en bemyndigelse til Naalakkersuisut til at fastsætte regler på inddrivelsesområdet for udstedelse af dokumenter uden underskrift, maskinelt gengivet underskrift eller lignende.

Skatteforvaltningen sender dagligt et stort antal breve og skrivelser. Flere af disse breve udsendes som led i automatiserede processer, der udføres af IT-programmer opsat til at effektivisere og optimere skatteforvaltningens ressourcer. Det er således ikke alle breve, der sendes af skatteforvaltningen, som er forfattet af en fysisk person. Mange af brevene er derimod autogeneret af et af skatteforvaltningens IT-systemer. Forslagets bemyndigelse påtænkes brugt til at fritage breve, der er automatisk genereret, fra underskriftskravet inden for inddrivelsesområdet, på samme måde som det er gjort på skatteområdet (Landstingslov om forvaltning af skatter § 56).

Ovennævnte faktum gør sig særligt gældende på inddrivelsesområdet, der siden samlingen af området, har undergået en gennemgribende digitaliseringsproces. Denne digitalisering er i tråd med Naalakkersuisuts ønske om at modernisere den offentlige forvaltning, samtidigt med at det sikres, at skatteforvaltningens ressourcer bruges på de opgaver, der gavner mest. Moderniseringen og digitaliseringen af skatteforvaltningen har automatiseret en lang række processer på inddrivelsesområdet. Her varetages processer, der tidligere var manuelle og ressourcetunge, og som ikke krævede en konkret stillingtagen, i stort omfang uden, at der er en fysisk navngiven person involveret. Mange af disse processer omfatter genereringen af modregningsbreve, betalingspåmindelser, partshøringer og lignende. Denne udvikling, som både ses andre steder i det grønlandske samfund og i vid udstrækning i andre lande vi sammenligner os med, vil fortsætte mange år frem.

Den øgede automatisering af myndighedernes arbejdsgange er således en integreret del af den moderne offentlige forvaltning, hvor det offentliges ressourcer i stedet anvendes på de opgaver, der ikke er egnede til automatisering.

Forslaget søger at bidrage til denne effektivisering, idet fjernelsen af underskriftskravet i de skrivelser, der kan automatiseres, vil frigive skatteforvaltningens ressourcer. Ressourcerne vil fremadrettet kunne anvendes på borgervejledning.

Forslaget vurderes ikke at betyde en forringelse af de retssikkerhedsmæssige hensyn, der ligger bag kravet om underskrift. Disse hensyn er blandt andet, at brevets oprindelse skal kunne henføres til den ansvarlige person, dels for at borgeren skal have mulighed for at kunne se, om sagen eventuelt er blevet behandlet af en medarbejder, der er inhabil, og dels for at myndigheden skal kunne placere et tjenstligt ansvar. Slutteligt er en underskrift en måde at se forskel på et udkast og et endeligt brev.

Automatisk generede breve dannes uden indflydelse fra en sagsbehandler, hvorfor hensyn til inhabilitet og tjenstligt ansvar ikke har samme mening, som hvis brevet var skrevet af en fysisk person. På samme måde vil et automatisk genereret brev ikke blive fremsendt i udkastform.

Under alle omstændigheder vil den udstedende myndighed stå inde for de automatisk generede breve, der udsendes. Herudover vil disse breve både indeholde vejledende tekster og kontaklinformationer, hvis modtageren søger vejledning.

2.7. Automatisering af løntilbageholdelse

I forlængelse af ovennævnte bestræbelser for automatisering og IT-understøttelse af den offentlige forvaltning foreslås det, at Naalakkersuisut gives hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med nærmere regulering af skatteforvaltningens sagsbehandling af sager om løntilbageholdelse.

Det er formålet med denne bekendtgørelse, at der skal fastsættes rammer for skatteforvaltningens skønsudøvelse ved automatiseret løntilbageholdelse. Tanken er således, at der i bekendtgørelsesform fastsættes en indkomstrappe som skatteforvaltningens løntilbageholdelsesprocenter kan baseres på. Hvert trin i denne indkomstrappe vil således være et indkomstspænd som vil kunne underlægges en bestemt løntilbageholdelsesprocent.

Løntilbageholdelse er en indgribende form for inddrivelse, der tilsvarende er meget ressourcekrævende hos skatteforvaltningen. Forslaget søger at reducere ressourcebehovet hos skatteforvaltningens sagsbehandlere uden at gå på kompromis med borgernes retssikkerhed.

Dette gøres ved, at der i den afledte bekendtgørelse sættes rammer for skatteforvaltningens sagsbehandling af løntilbageholdelsessager, der gør det muligt at automatisere en stor del af sagsbehandlingen. Disse rammer giver borgerne et tydeligt billede af hvad de kan forvente, herunder hvornår man som skyldner kan blive underlagt en løntilbageholdelse eller ikke.

Bestemmelsen udformes som en delegation, idet det på tidspunktet for fremsættelsen af forslaget endnu er usikkert hvilke behov, der er for regler til en automatisering af sagsbehandlingen af løntilbageholdelse, eftersom den nødvendige IT-understøttelse endnu ikke er bygget. Herudover vil en bekendtgørelse være mere effektiv til at justere, hvis der måtte opstå behov herfor, ligesom det vil være unødigt rigtigt at fastsætte indkomstrappen i lovgivningen af hensyn til den generelle indkomst- og prisudvikling.

Borgernes retssikkerhed vurderes ikke forringet af forslaget, da forslaget vil medføre en højere gennemsigtighed om skatteforvaltningens praksis for lønindeholdelsesprocenter. Samtidigt vil der ikke ske ændring i borgernes adgang til at gøre indsigelse imod inddrivelsen, ligesom skatteforvaltningen fortsat vil være underlagt begrænsningerne i transgbeneficiet.

2.8. Opdatering af lovtæksten efter overgangen til Selvstyre

Forslaget indeholder desuden en række tekniske justeringer af Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige. Efter overgangen fra hjemmestyre til selvstyre har en række institutioner og myndigheder skiftet navn. Dette er imidlertid ikke ændret i Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, hvilket dette forslag retter op på.

2.9. Opdatering af sanktionsbestemmelsen for juridiske personer

Forslaget indeholder en opdatering af landstingslovens sanktionsbestemmelse for juridiske personer, således denne overholder gældende lretningslinjer. Der er således alene tale om en teknisk formuleringsmæssig ændring, der ikke ændrer praksis.

2.10. Afskaffelse af bemyndigelsen til at indgå aftaler med pengeformidlere om gebyr på små betalinger

Forslaget indeholder desuden en ophævelse af bemyndigelsesreglen omkring betalingsgebyrer for små betalinger til skatteforvaltningen for fordringer under inddrivelse. Reglen, der blev indført i 2007, har vist sig at være meget svær at administrere i praksis, hvorfor bemyndigelsen ikke har været anvendt.

Herudover er der efterfølgende kommet flere betalingsløsninger på markedet, der enten er gratis eller billigere at benytte. En stadig forbedret adgang til internettet har muliggjort udbredelse af betalinger via netbank til stadig flere borgere og virksomheder og dermed gjort det muligt at foretage betalinger uden at skulle forbi et posthus.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget generelt vil medvirke til at nedbringe restancemassen til det offentlige, hvilket samtidig vil forbedre kommunernes og selvstyrets likviditet. Udvidelsen af skatteforvaltningens inddrivelsesbeføjelser og udvidelsen af indtrædelsesretten vil lette administrationen i forbindelse med skatteforvaltningens inddrivelsesproces. På samme måde vil undtagelse af underskriftskravet effektivisere skatteforvaltningens arbejde. Det er

imidlertid ikke muligt at opgøre den konkrete økonomiske gevinst ved disse tiltag. Der lægges i stedet op til, at gevinsterne udmøntes i form af en mere effektiv inddrivelse af restancerne til det offentlige.

Forslaget vurderes at ville medføre udgifter til justering og udvikling af skatteforvaltningens eksisterende IT-systemer for at understøtte inddrivelsesarbejdet. Det skønnes, at udviklingsomkostningerne hertil vil beløbe sig til omkring 1 million kr., hvilket vil kunne holdes inden for egen bevillingsramme.

Gældende ret kræver, at kredsretter inddrages i højt omfang ved inddrivelse. Dette medfører et stort træk på kredsretternes ressourcer, der i forvejen er presset af lange sagsbehandlingstider. Med forslaget vil sagsbehandlingstiderne for inddrivelse af gæld til det offentlige derfor kunne blive reduceret. De økonomiske konsekvenser af disse ændringer kan imidlertid ikke anslås, da der er for stor usikkerhed forbundet hermed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet de foreslåede effektiviseringer og udvidelser af inddrivelsesbeføjelserne påvirker skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde overfor alle skyldnere.

Den udvidede indtrædelsesret vurderes at påvirke erhvervslivet i et vist omfang, idet der herved vil være en udvidet mulighed for, at det offentlige kan indtræde i udbetalinger til betaling af fakturaer til bl.a. erhvervsvirksomheder. Det er imidlertid vurderingen, at erhvervslivet ikke vil mærke nogen væsentlige ændringer som følge af forslaget, da de situationer, hvor indtræden fremadrettet vil finde sted, i dag håndteres ved udlæg i udbetalinger fra det offentlige.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget har heller ikke konsekvenser i forhold til folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at lette de administrative byrder for det offentlige. Dette vil forventeligt resultere i at flere borgere vil opleve at blive kontaktet af skatteforvaltningen med henblik på frivillig eller tvangsmæssig inddrivelse af deres gæld til det offentlige.

Det er forbundet med stor usikkerhed at anslå de økonomiske konsekvenser heraf for borgerne. Det må således forventes, at en øget inddrivelsesaktivitet vil medføre et pres på likvide borgeres likviditet. Omvendt må det forventes, at hurtigere afbetaling af gælden til det offentlige vil reducere borgernes renteomkostninger, og dermed bringe borgernes udgiftsniveau ned.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have andre konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har tidligere været i høring i perioden fra d. 15. april til d. 14. maj 2024. Efter afholdelsen af valg til Inatsisartut i foråret 2025 er arbejdet med lovforslaget genoptaget. Dette forslag indeholder de justeringer som tidligere høringssvar gav anledning til, herunder med et særligt fokus på trangsbeneficiet.

Forslaget har været i fornyet offentlig høring fra d. xx. xxx til d. xx. xxx 2025 hos følgende interessenter:

Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Nunatsinni Advokatit - Grønlandske Advokater, SIK, GE, Grønlands Erhverv, BDO, Grønlands Revisionskontor, Deloitte, EY, GrønlandsBanken, BankNordik, ASG, IMAK, AK.

Forslaget har desuden været tilgængeligt på høringsportalen i den ovennævnte periode.

Hovedpunkterne i modtagne høringssvar er omtalt og kommenteret nedenfor i bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at lovens titel ændres til Inatsisartutlov om inddrivelse af restancer til det offentlige. Loven vil derfor fremadrettet være en Inatsisartutlov. Herudover foreslås det, at forebyggelse skrives ud af titlen.

Til nr. 2

§ 1, stk. 1

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførelsen af Selvstyret. Herudover er bestemmelsen ajourført, således at den overholder nyeste lovtekniske retningslinjer og praksis.

§ 1, stk. 2

Det foreslås, at den eksisterende bestemmelse ajourføres, således at de konkrete lovhenvisninger er retvisende i forhold til gældende lovgivning.

Herudover foreslås det, at der tilføjes en række nye love til listen, hvoraf flere er vedtaget, efter bestemmelsen sidst blev revideret i 2007. Disse love tilføjes for at forbedre skatteforvaltningens inddrivelsesmuligheder.

Forslagets reviderede liste indeholder følgende ændringer og tilføjelser:

Uændrede:	Nr. 1 – 7, 10, 11, 15, 22
Nye love på listen:	Nr. 9, 12, 19, 26 – 42, 44, 45-51
Ny tilsvarende lov, samme nummer:	Nr. 8, 13, 14, 16, 20, 21, 23-25
Ny tilsvarende lov, nyt nummer:	Nr. 18 til 17
Ophævede og derfor slettet fra listen:	Nr. 9, 12, 19 (gamle numre)
Samme lov, nyt nummer:	Nr. 17 til 18 og 21 til 43

§ 1, stk. 3

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførelsen af Selvstyret.

Herudover justeres teksten, idet benævnelsen af fordringer på daginstitutioner, renovation og skorstensfejning skrives ud. Disse fordringer fremgår af den opdaterede liste over lovgivning, der er i forslagets nr. 2. Det foreslåede anses for tilstrækkelig klart til at kunne sikre, at skatteforvaltningen fortsat har samme beføjelse til at foretage inddrivelse, som den hidtidige formulering gav mulighed for. Der er således alene tale om en konsekvensrettelse, der ikke vurderes at have betydning i praksis.

Til nr. 3

Det foreslås, at der til § 2 tilføjes en henvisning til lovens § 1, stk. 2. Herved videreføres den eksisterende praksis og de fordringer, som kan tvangsinddrives af skatteforvaltningen i dag. Dette sker samtidig med, at der sker en udvidelse af skatteforvaltningens tvangsinddrivelsesbeføjelser, ved i § 2 at inkludere fordringer, som stammer fra yderligere 27 inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger.

De love, hvis fordringer ikke medtages i forslaget, fremgår af § 598, stk. 2, i Retsplejelov for Grønland. Heraf fremgår således krav på tilbagebetaling af offentlige lån med sikkerhed i fast ejendom eller løsøre, det offentlige krav på betaling af husleje, varme el, vand og renovation samt skatte og afgifts krav. Praksis vedrørende disse fordringer fortsættes således uændret. Hertil kan noteres, at erstatningskrav eller lignende, som udspringer af de i § 598, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland omhandlende forhold, f.eks. i forbindelse med udlejning, falder uden for skatteforvaltningens tvangsinddrivelsesbeføjelser.

Den foreslåede udvidelse af de typer af fordringer, som kan inddrives af skatteforvaltningen, åbner for overvejelser om bevissikkerhed af fordringer, som sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen. Det er imidlertid forudsætningen for, at et krav kan sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen, at eventuelle uenigheder er afklaret, inden kravet oversendes af fordringshaver. Det er således den helt klare forudsætning for en korrekt og effektiv inddrivelse af det offentlige fordringer, at der ikke er tvivl om fundamentet for denne, hvilket er fordringshavers ansvar at sikre inden fordringen oversendes. Måtte skyldneren alligevel være uenig i kravet i forbindelse med skatteforvaltningens inddrivelse, vil skyldneren også kunne gøre indsigelse herimod overfor skatteforvaltningen. I dette tilfælde, vil sagen som udgangspunkt skulle indbringes for kredsretten efter reglerne i § 609, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland.

Det omfangsrige antal fordringstyper, der er medtaget i forslaget, taler ind i ønsket om at effektivisere og forbedre skatteforvaltningens muligheder for at inddrive uden, at der skal bruges medarbejderressourcer og omkostninger til retssager og retsafgifter.

Slutteligt foreslås det, at der tilføjes yderligere tre nye fordringskategorier til § 2, stk. 1. Den ene er krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn (nr. 3), den anden er offentlige krav på betaling af salg af brandmateriel (nr. 4) og den tredje er offentlige krav på leje af erhvervslokaler (nr. 5). Disse krav er ikke hjemlet i en lov, hvorfor kravene ikke kan omfattes af lovens § 1, stk. 2.

Fordringstyper, som angivet i de foreslåede nr. 3, 4 og 5, kræver i dag, at inddrivelsen foretages igennem kredsretterne, hvilket er omkostnings- og ressourcetungt. Med forslaget indføres en direkte inddrivelseshjemmel for disse specifikt afgrænsede fordringstyper.

Nærmere om § 2, nr. 3 – for meget udbetalt løn (condictio indebiti)

Med den foreslåede formulering skal her forstås de krav, der opstår, når en offentlig arbejdsgiver ved en fejl udbetaler for meget løn til en medarbejder, og efterfølgende søger kravet inddrevet igennem skatteforvaltningen. Tilføjelsen til § 2 gør herefter kravene tvangsinddrivelsesparate for skatteforvaltningen uden kredsretternes mellemkomst.

Det bemærkes, at der i forbindelse med krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt løn kan være uenighed imellem fordringshaveren og skyldneren. Hertil skal bemærkes, at forslaget ikke sigter mod at ændre gældende praksis vedrørende condictio indebiti. Det vil således fortsat være det helt klare udgangspunkt, at for meget udbetalt løn kun kan kræves tilbagebetalt, hvis lønmodtageren vidste eller burde vide, at denne har modtaget for meget i lønudbetaling.

Der henvises herudover til ovenstående afsnit om bevissikkerhed af de fordringer, som sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen samt skyldnerens adgang til at gøre indsigelse overfor skatteforvaltningen og få sagen indbragt for kredsretten, jf. § 609, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland.

Nærmere om § 2, nr. 4 – brandmaterialer

Med den foreslåede formulering skal her forstås de krav, der opstår, når kommunerne eller Selvstyret sælger brandmaterialer, herunder pulverslukkere, brandtæpper, slangevinder og lignende.

Nærmere om § 2, nr. 5 – andre rum end husrum (erhvervslokaler mv.)

Herudover omfattes Selvstyrets eller kommunernes krav på betaling af leje af andre rum, lokaler eller bygninger end til boligformål. Herved forstås krav på betaling af leje i lejeforhold, der ligger uden for formuleringen i Retsplejelov for Grønland § 698, stk. 2, nr. 2, om tvangsinddrivelse af det offentliges krav på betaling af leje af husrum. Som følge heraf udvides skatteforvaltningens tvangsinddrivelsesbeføjelser til også at omfatte erhvervslejemål af forskellig art, idet disse ellers falder uden for begrebet ”husrum”, hvormed der forstås rum til boligformål.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 3, stk. 6, ophæves, idet der allerede eksisterer en tilsvarende og nyere bestemmelse i lovens § 3 a. Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse.

Til nr. 5

Det foreslås, at indtrædelsesretten udvides. Dette gælder både for så vidt angår hvilke udbetalinger, der kan ske indtræden i og hvilke fordringer, der kan dækkes ved indtræden.

Indtræden i fakturaudbetalinger

Det foreslås, at indtræden tillige kan foretages i det offentliges udbetalinger i forbindelse med betaling af regninger, f.eks. fakturaer og lignende. Hermed forstås det offentliges betaling af en regning modtaget på køb af en vare- eller tjenesteydelse fra en leverandør.

Den mest almindeligt forekomne situation vil være det offentliges udbetaling på baggrund af en kontrakt, der er indgået med en vare- eller ydelsesleverandør, der samtidigt er i restance til det offentlige. Dette kunne for eksempel være en tømrervirksomhed, der har fremsendt en faktura for et stykke arbejde, som er udført for Selvstyret, og hvor denne virksomhed samtidigt er i restance med en renovationsfordring til en kommune. I dette tilfælde foreslås det, at kommunen som kreditor for fordringen kan indtræde, når Selvstyret effektuerer udbetaling af det fakturerede beløb. I udbetalingen fratrækkes således et beløb, der svarer til tømrervirksomhedens gæld til kommunen. Herved anvendes en del af Selvstyrets udbetaling til at nedbringe eller udligne virksomhedens restance til kommunen. Et eventuelt overskydende beløb udbetales herefter til virksomheden.

Med den foreslåede bestemmelse udvides indtrædelsesretten til at dække en del af de situationer, hvor der i dag foretages udlæg ved en fogedforretning. Disse fogedforretninger, kaldet udlægsforretninger, kræver imidlertid en del ressourcer hos skatteforvaltningen. Der er en forholdsmæssig stor mængde formalia forbundet hermed. Udlægsforretningerne vil typisk resultere i, at det er muligt for skatteforvaltningen at foretage udlæg i det offentliges fakturaudbetalinger, idet kravene hertil vil være opfyldte. Den foreslåede udvidelse af indtrædelsesretten vil derfor ikke blive på bekostning af skyldnernes retssikkerhed. Derimod vil skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde blive effektiviseret, idet den ressourcetunge proces forbundet med udlægsforretningerne vil kunne erstattes af en automatiseret proces.

Udvidelse af fordringstyper, der kan dækkes ved indtræden

Det foreslås, at der til den eksisterende liste af fordringer, som kan dækkes ved indtræden tilføjes en række fordringer, således indtrædelsesretten på fordringssiden får næsten samme omfang som det, der fremgår af den foreslåede § 2. Det foreslås således, at der tilføjes en henvisning til lovens § 1, stk. 2. Det vurderes relevant at medtage hele listen, idet det vil skabe de bedste rammer for skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde, ligesom det ikke vil blive på bekostning af borgernes retssikkerhed.

Den foreslåede udvidelse af fordringstyperne, der kan dækkes ved indtræden, gør det muligt for skatteforvaltningen i højere omfang at bruge værktøjet uden at tage hensyn til fordringens oprindelse. Herved kan processen i lagt højere omfang automatiseres, idet der ikke vil skulle ske en ressourcetung manuel udvælgelse.

Det vurderes herudover, at forslaget ikke vil være problematisk i relation til borgernes retssikkerhed, idet der med den foreslåede vil være tale om de samme afvejninger som nævnt

ovenfor i forbindelse med indtræden i fakturaudbetaling. Den nuværende ressourcetunge praksis for udlæg vil således langt hen ad vejen kunne blive skiftet ud med indtræden.

På fordringssiden foreslås det tillige, at der skal kunne ske indtræden til dækning af det offentlige krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn. Herudover foreslås det, at der skal kunne foretages indtræden til dækning af krav på betaling for leje af erhvervslokaler og salg af brandmaterialer. Der henvises til bemærkningerne til forslaget nr. 2, hvor det er nærmere beskrevet.

Til nr. 6

Det foreslås, at § 6 ophæves, idet hæftelsen for de nævnte fordringer fremgår af den underliggende lovgivning herfor.

Til nr. 7

Det foreslås, at henvisningen til udbud fjernes, idet der gælder lignende særskilte regler herom i udbudslovgivningen. For det offentlige udbud gælder således en række nærmere specifikke forhold. Det vurderes således mest hensigtsmæssigt at disse forhold reguleres i den specielle lovgivning herom, frem for den generelle.

Herudover foreslås det, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførelsen af Selvstyret.

Til nr. 8, 9 samt 11 til 14 og 16

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførelsen af Selvstyret, ligesom der foreslås en konsekvensrettelse af bestemmelsen efter navneændringen af loven i forslaget § 1, nr. 1.

Til nr. 10

Det foreslås, at der til den eksisterende bestemmelse om krav til fordringer ved overdragelse til inddrivelse tilføjes en bagatelgrænse således fordringer, som sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen, skal være over 100 kr.

Bagatelgrænsen har eksisteret som tekstanmærkning nr. 3 ”Til Aktivitetsområde 20-24 for Finanser og Ligestilling” i finansloven siden Finanslov for 2021. Der er således tale om, at en eksisterende regel, der i dag fremgår af de årlige finanslove, føres ind i den faste lovgivning.

Herudover foreslås, at der tilføjes en karenperiode på 14 kalenderdage for kommunale fordringer. Med formuleringen forstås 14 hele kalenderdage som regnes fra fordringsbetalingsfrist, indtil den kan oversendes til skatteforvaltningen fra den fordringshavende kommune.

Til nr. 15

Det foreslås, at overskriften ”Delingsbestemmelser” udgår som en konsekvensrettelse af ændringerne i de nedenstående numre.

Til nr. 17

Det foreslås at ophæve den eksisterende § 11 e og erstatte denne med en ny bestemmelse.

Med den nye bestemmelse foreslås det, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, at dokumenter i forbindelse med inddrivelse kan udstedes automatisk uden fysisk underskrift eller med en maskinelt gengivet underskrift. Bestemmelsen forudsættes anvendt ved en kommende revidering af selvstyrebekendtgørelsen om inddrivelse af restancer til det offentlige.

Det er hensigten med bestemmelsens formulering, at der ved en bekendtgørelse kan ske en undtagelse fra forvaltningsrettens krav om underskrift på dokumenter fra forvaltningsmyndigheder. Bestemmelsen har blandt andet baggrund i, at skatteforvaltningen udsender mange automatisk generede skrivelser. Det kan være uhensigtsmæssigt at skulle påføre hvert af disse dokumenter en underskrift og medarbejdernavn. Det er tanken, at de omhandlende dokumenttyper skal angives i bekendtgørelsesform, således det sikres, at der er tale om en fastlagt gruppe af dokumenter.

Til nr. 18

Det foreslås at ophæve den eksisterende § 11 f og erstatte denne med en ny bestemmelse.

Det foreslås med den nye bestemmelse, at der gives Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om sagsbehandlingen i sager om automatisk løntilbageholdelse.

Bemyndigelsen giver adgang til, i en bekendtgørelse, at fastsætte en indkomstrappe /-tabel for sammenhængen imellem en skyldners A-indkomst og hvilken indeholdelsesprocent denne skal underlægges i en sag om løntilbageholdelse. Denne trappe forventes at kunne bruges til en automatisering af sagsbehandlingen med sager om løntilbageholdelse.

Trappen vil skulle tage højde for transgbeneficiet og indregne rimelige og gennemsnitlige omkostninger for den almindelige borger således der ikke fratages denne, hvad der er nødvendigt for at opretholde en simpel levestandard. Bemyndigelsen indeholder således også en adgang til at fastsætte regler for hvorledes betalingsevnevurderingen skal foretages og hvilke elementer, der skal indgå i denne vurdering, herunder indkomster og rimelige udgifter.

Til nr. 19

Det foreslås, at overskriften ”Indbetalinger” udgår som en konsekvensrettelse af ændringen i nedenstående nummer.

Til nr. 20

Det foreslås at ophæve den eksisterende § 11 g og erstatte denne med en ny bestemmelse.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse om, at skatteforvaltningen kan returnere fordringer til kreditorerne, når de enkelte fordringers restsaldo rammer 100 kr. eller derunder. I lovteksten anvendes tilbagelevering til fordringshaver, idet skatteforvaltningen ikke har kompetence til at eftergive eller på anden måde tage stilling til, hvad der skal ske med det beløb, som returneres til kommunerne m.fl.

Grænsen på 100 kr. skal ses i sammenhæng med forslagets nr. 11 om en bagatelgrænse for overførsel af fordringer til inddrivelse på over 100 kr. Forslaget er i overordnede træk en lovfæstelse af tekstanmærkning nr. 2 ”Til Aktivitetsområde 20-24 for Finanser og Ligestilling” i finansloven siden Finanslov for 2021. Der er således alene tale om, at en eksisterende regel, der fremgår af de årlige finanslove, tilføjes til loven, dog med den mindre justering, at beløbet i tekstanmærkningen er 300 kr. imens forslaget indeholder en grænse på 100 kr.

Herudover foreslås, at der gives kommunerne og Naalakkersuisut bemyndigelse til at eftergive deres egne fordringer, når de enkelte fordringers hovedstol eller restsaldo er på eller under 100 kr. Bestemmelsen skal ses som en administrativ regel, der giver kommunerne og Selvstyret adgang til at eftergive små fordringer. Hjemlen er tænkt som supplement til kommunalrettens og forvaltningsrettens øvrige principper om gældseftergivelse samt skrevne regler herom, herunder eksempelvis de, der findes i Landstinglov om forvaltning af skatter § 53-57.

Til nr. 21, 22 og 24

Det foreslås, at bestemmelsen i § 12 b flyttes op som et nyt 3. stykke i § 12 og opdateres i sin formulering, således sanktionsbestemmelsen for juridiske personer stemmer overens med gældende lovtekniske retningslinjer. Der er således alene tale om en teknisk ændring, idet praksis videreføres uændret.

Som en konsekvens heraf flyttes § 12, stk. 3, ned, som et nyt stykke 4, ligesom denne tilsvarende opdateres i sin formulering.

Herudover foreslås det at flytte § 12 c op som et nyt 5. stykke til § 12.

Som en konsekvens heraf udgår §§ 12 b og 12 c som selvstændige paragraffer.

Til nr. 23

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførelsen af Selvstyret. Det foreslås derudover, at bestemmelsens stk. 2 opdateres således lovhenvisningen ændres til den gældende.

Til nr. 25

Det foreslås, at § 13 genaffattes. Dels for at opdatere myndighedsbetegnelserne og lovens ændrede navn og dels for at ophæve stk. 2 og stk. 3. Stk. 2 ophæves, da denne ikke ses relevant længere, og stk. 3 ophæves som en konsekvensrettelse af forslagets § 1, nr. 6, der ophæver § 6, som § 13, stk. 3, henviser til.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Inatsisartutloven finder anvendelse med tilbagevirkende kraft på alle de fordringer, som er omfattet af loven, lige meget hvornår fordringerne er opstået eller opstår.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I landstingslov nr. 3 af 2. maj 1996 om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 13 af 3. juni 2015, foretages følgende ændringer:
Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige	1. Lovens titel affattes således: ”Inatsisartutlov om inddrivelse af restancer til det offentlige.”
§ 1. Denne landstingslov vedrører inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og de grønlandske kommuners fordringer. <i>Stk. 2.</i> Landstingsloven finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af følgende landstingslove og -forordninger: 1) Landstingslov om indkomstskat, 2) Landstingslov om forvaltning af skatter, 3) Landstingslov om stempelafgift, 4) Landstingslov om lotteriafgift, 5) Landstingslov om afgift på automatspil, 6) Landstingslov om havne- og krydstogtpassagerafgift, 7) Landstingslov om afgift af motorkøretøjer, 8) Landstingslov om afgift på rejer, 9) Landstingslov om arbejdsgiveres erhvervsuddannelsesbidrag, 10) Landstingslov om arbejdsmarkedsafgift, 11) Landstingslov om afgift på ethanolholdige drikke, der er fremstillet i Grønland, 12) Landstingslov om børneopsparing,	2. § 1 affattes således: ” § 1. Denne Inatsisartutlov vedrører inddrivelse af kommunernes og Grønlands Selvstyres fordringer. <i>Stk. 2.</i> Inatsisartutloven finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af følgende Inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger: 1) Landstingslov om indkomstskat. 2) Landstingslov om forvaltning af skatter. 3) Landstingslov om stempelafgift. 4) Landstingslov om lotteriafgift. 5) Landstingslov om afgift på automatspil. 6) Landstingslov om havne- og krydstogtpassagerafgift. 7) Landstingslov om afgift af motorkøretøjer. 8) Inatsisartutlov om ressourceafgift på fiskeri. 9) Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. 10) Landstingslov om arbejdsmarkedsafgift. 11) Landstingslov om afgift af visse drikkevarer fremstillet i Grønland.

13) Landstingsforordning om uddannelsesstøtte, 14) Landstingsforordning om erhvervsuddannelser og erhvervsuddannelseskurser, 15) Landstingsforordning om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn samt adoptionstilskud, 16) Landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, 17) Landstingsforordning om leje af boliger, 18) Landstingsforordning om støtte til boligbyggeri, 19) Landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug, 20) Landstingsforordning om erhvervsfremme af fiskeri og fangst, 21) Landstingsforordning om støtte til landbrug, 21) Landstingslov om fiskerifinansieringspulje, 22) Landstingslov om kommunernes mulighed for at investere i erhvervsmæssig virksomhed, 23) Landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, 24) Landstingsforordning om biblioteksvæsen og 25) Landstingslov om konkurrence. <i>Stk. 3.</i> Endvidere finder landstingsloven anvendelse ved inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og kommunernes fordringer på borgeres og virksomheders forpligtelser til betaling af daginstitutions- og dagplejepladser, varme, el, vand, renovation og skorstensfejsning.	12) Inatsisartutlov om kultur- og fritidsvirksomhed. 13) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte. 14) Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet. 15) Landstingsforordning om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn samt adoptionstilskud. 16) Inatsisartutlov om offentlig hjælp. 17) Inatsisartutlov om boligstøttelån. 18) Landstingsforordning om leje af boliger. 19) Inatsisartutlov om miljøafgift på produkter til energifremstilling. 20) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af fiskeri og fangst. 21) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrug. 22) Landstingslov om kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudvikling gennem investering i erhvervsmæssig virksomhed m.v. 23) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbaserede erhverv. 24) Inatsisartutlov om biblioteksvæsenet. 25) Inatsisartutlov om konkurrence. 26) Landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. 27) Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. 28) Inatsisartutlov om beskatning af afkast af visse pensionskapitaler. 29) Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor. 30) Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. 31) Inatsisartutlov om orlov i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption. 32) Inatsisartutlov om alderspension. 33) Inatsisartutlov om førtidspension. 34) Inatsisartutlov om børnetilskud. 35) Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse. 36) Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse.
---	---

	37) Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet. 38) Inatsisartutlov om beskyttelse af havmiljøet. 39) Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap. 40) Inatsisartutlov om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. 41) Inatsisartutlov om byggemodning, offentlige kloakledninger og offentlige veje. 42) Inatsisartutlov om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen. 43) Landstingslov om fiskerifinansieringspulje. 44) Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold. 45) Landstingslov om genetableringsstøtte til erhvervsfiskere, erhvervsfangere og udøvere af erhvervsmæssigt landbrug. 46) Inatsisartutlov om lokale mineralaktiviteter. 47) Inatsisartutlov om andelsboliger. 48) Inatsisartutlov om boligfinansiering. 49) Inatsisartutlov om fiskeri. 50) Inatsisartutlov om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed. 51) Inatsisartutlov om overnatningsafgift. <i>Stk. 3.</i> Inatsisartutloven finder endvidere anvendelse ved inddrivelse af kommunernes og Grønlands Selvstyres fordringer på borgeres og virksomheders forpligtelser til betaling af varme, el og vand.”
§ 2. Fordringer som nævnt i § 3, stk. 4 og 5, og fordringer i medfør af landstingslov om børneopsparing, landstingsforordning om uddannelsesstøtte, landstingsforordning om erhvervsuddannelser og	3. § 2 affattes således: ” § 2. Følgende fordringer kan tvangsfuldbyrdes efter reglerne i kapitel 46 og 47 i retsplejelov for Grønland om tvangsfuldbyrdelse af fordringer: 1) Fordringer som nævnt i § 3, stk. 4 og 5.

erhvervsuddannelseskurser, landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, landstingsforordning om biblioteksvæsen samt Grønlands Hjemmestyres og kommunernes fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser samt skorstensfejning kan tvangsfuldbyrdes efter reglerne i lov om rettens pleje i Grønland om fuldbyrdelse af domme mv.	2) Fordringer som er omfattet af § 1, stk. 2, nr. 12-17, og nr. 20-50. 3) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn. 4) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på betaling for salg af brandmaterialer. 5) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på betaling af leje af rum, lokaler eller bygninger, der ikke er husrum.”
<i>Stk. 6.</i> Beløb, der er tilbageholdt i henhold til stk. 1 forfalder til betaling den sidste hverdag i tilbageholdelsesmåneden med sidste rettidige betalingsdag den sidste hverdag i den efterfølgende måned.	4. § 3, stk. 6, ophæves.
§ 5. Ved tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter, kan kommunerne indtræde for et beløb, der svarer til den berettigedes ubetalte forfaldne gæld vedrørende hjælp mod tilbagebetalingspligt, forskudsvis udbetalte underholdsbidrag, lån til erhvervsmæssig virksomhed, fordringer i forbindelse med kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudvikling gennem investering i erhvervsmæssig virksomhed m.v., samt fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser, renovation og skorstensfejning.	5. § 5, stk. 1, affattes således: ” Ved tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter og ved en kommunes eller Grønlands Selvstyres betalinger til en fysisk eller juridisk person for leverede varer og ydelser, kan kommunerne og Grønlands Selvstyre indtræde for et beløb, der svarer til den berettigedes ubetalte forfaldne gæld vedrørende følgende fordringer: 1) Fordringer som er omfattet af § 1, stk. 2 og stk. 3. 2) Fordringer på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn. 3) Fordringer på betaling for salg af brandmaterialer. 4) Fordringer på betaling af leje for andre rum end husrum.”
<i>Hæftelse</i> § 6. Ægtefæller og personer i registreret partnerskab hæfter solidarisk for fordringer i medfør af landstingsforordning om	6. Efter § 5 udgår afsnitsoverskriften ”Hæftelse”, og § 6 ophæves.

leje af boliger samt Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af renovation og skorstensfejning. <i>Stk. 2.</i> Hæftelsen efter stk. 1 omfatter alene fordringer stiftet under ægteskabet eller det registrerede partnerskab. <i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser i det omfang ægtefællerne ikke er pålagt bidragspligt til barnet eller børnene.	
§ 7. Ved antagelse af virksomheder til udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller modtagelse af ordre på levering af varer eller tjenesteydelser kan landsstyret eller kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at tage hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld vedrørende skatter og afgifter. <i>Stk. 2.</i> Landsstyret kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte beslutninger.	7. § 7 affattes således: ” § 7. Ved antagelse af virksomheder til udførelse af bygge- og anlægsarbejder kan den ordregivende myndighed træffe beslutning om at tage hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld vedrørende skatter og afgifter. <i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte beslutninger.”
§ 10. Landsstyret kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af betaling i forbindelse med pantefogedernes inddrivelse af fordringer efter landstingslove og -forordninger som nævnt i § 1, stk. 2 og 3.	8. § 10 affattes således: ” § 10. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om opkrævning af betaling i forbindelse med pantefogedernes inddrivelse af fordringer, som er omfattet af § 1, stk. 2 og 3.”
§ 11. Landsstyret kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved inddrivelse af fordringer efter landstingslove og -forordninger som nævnt i § 1.	9. § 11 affattes således: ” § 11. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved inddrivelse af fordringer, som er omfattet af § 1, stk. 2 og 3.”
<i>Stk. 3.</i> Fordringer overdrages til skatteforvaltningen til inddrivelse, når	10. § 11 a, stk. 3, affattes således: ” <i>Stk. 3.</i> Fordringer over 100 kr. overdrages til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig

betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Kommunale fordringshavere overdrager dog fordringer til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet.	rykkerprocedure forgæves er gennemført. Kommunale fordringshavere overdrager fordringer til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet med 14 kalenderdage.”
<i>Stk. 8.</i> Landsstyret kan fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-7, herunder om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til skatteforvaltningen, minimumskrav til sædvanlig rykkerprocedurer, tilbagekaldelse af fordringer, størrelsen af fordringer med videre, der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Landsstyret kan endvidere fastsætte regler om elektronisk overdragelse af fordringer.	11. § 11 a, stk. 8, affattes således: ” <i>Stk. 8.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-7, herunder om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til skatteforvaltningen, minimumskrav til sædvanlig rykkerprocedure, tilbagekaldelse af fordringer, størrelsen af fordringer med videre, der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler om elektronisk overdragelse af fordringer.”
§ 11 b. Fordringer overdraget til skatteforvaltningen til inddrivelse forrentes efter regler fastsat af Landsstyret. Landsstyret kan herunder fastsætte rentesatser for de forskellige fordringstyper og fastsætte på hvilken måde renterne skal beregnes.	12. § 11 b, stk. 1, affattes således: ” Fordringer overdraget til skatteforvaltningen til inddrivelse forrentes efter regler fastsat af Naalakkersuisut. Naalakkersuisut kan herunder fastsætte rentesatser for de forskellige fordringstyper og fastsætte, på hvilken måde renterne skal beregnes.”
<i>Stk. 5.</i> Landsstyret kan fastsætte regler om anvendelsen af stk. 3.	13. § 11 b, stk. 5, affattes således: ” <i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om anvendelsen af stk. 3.”
<i>Stk. 3.</i> Landsstyret kan fastsætte regler til gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 2. Landsstyret kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fordringshavere og andre offentlige myndigheder får elektronisk adgang til oplysninger registreret af	14. § 11 c, stk. 3, affattes således: ” <i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler til gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 2. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fordringshavere og andre offentlige myndigheder får elektronisk adgang til oplysninger registreret

skatteforvaltningen om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restante fordringer i forhold til andre fordringshavere.	af skatteforvaltningen om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restante fordringer i forhold til andre fordringshavere.”
<i>Delingsbestemmelser</i>	15. Efter § 11 c udgår afsnitsoverskriften ” <i>Delingsbestemmelser</i> ”.
§ 11 d. Skatteforvaltningen indtræder fra den 1. januar 2008 i de rettigheder og pligter, der udelukkende er knyttet til kommunernes varetagelse af opgaverne som inddrivelsesmyndighed. <i>Stk. 2.</i> Skatteforvaltningen overtager fra den 1. januar 2008 de kommunalt ansatte tjenestemænd, der udelukkende eller overvejende er beskæftiget med varetagelse af inddrivelsesopgaven. Tjenestemændene overgår til ansættelse ved Grønlands Hjemmestyre på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. <i>Stk. 3.</i> Skatteforvaltningen kan af den pågældende kommune eller andre leje fast ejendom eller dele heraf til brug for varetagelse af inddrivelsesopgaven og indgå aftale om leje af kontorudstyr med videre.	16. § 11 d affattes således: ” § 11 d. Naalakkersuisut kan fastsætte regler for den kommunale borgerbetjening på inddrivelsesområdet, og om i hvilket omfang sagsakter og arkivmateriale skal overføres til skatteforvaltningen.”
§ 11 e. Skatteforvaltningen kan benytte kommunernes elektroniske inkassosystemer. <i>Stk. 2.</i> Kommunerne skal give skatteforvaltningen adgang til kommunernes elektroniske inkassosystemer, herunder i form af terminaladgang, til oplysninger vedrørende kommunernes bogføring, regnskabsføring med videre, som efter skatteforvaltningens skøn er nødvendige for varetagelse af inddrivelsesopgaven.	17. § 11 e affattes således: ” § 11 e. Naalakkersuisut kan på inddrivelsesområdet fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.”

§ 11 f. Landsstyret kan fastsætte regler for gennemførelsen af den flytning af opgaver og personale fra kommunerne til skatteforvaltningen, der er en følge af denne landstingslov. Landsstyret kan herunder fastsætte regler for den kommunale borgerbetjening på inddrivelsesområdet, og om i hvilket omfang sagsakter og arkivmateriale skal overføres til skatteforvaltningen.	18. § 11 f affattes således: ” § 11 f. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved automatisk tilbageholdelse (løntilbageholdelse) i udbetalinger af penge til skyldnere, herunder fastsætte med hvilken procent, der kan ske automatisk løntilbageholdelse i udbetalinger til en skyldner. Naalakkersuisut skal ved fastsættelsen tage hensyn til skyldners betalingsevne. Naalakkersuisut kan desuden fastsætte regler om fremgangsmåden ved vurdering af skyldners betalingsevne og om sammenhængen mellem skyldners A-indkomst og indeholdelsesprocenten.”
<i>Indbetalinger</i>	19. Efter § 11 f udgår afsnitoverskriften ”<i>Indbetalinger</i>”.
§ 11 g. Landsstyret kan aftale med Tele/Post, KNI A/S og pengeinstitutter, at der ikke opkræves gebyrer ved formidling af indbetalinger på under 300 kr. på fordringer, der er til inddrivelse hos skatteforvaltningen.	20. § 11 g affattes således: ” § 11 g. Skatteforvaltningen kan tilbagelevere fordringer til fordringshaver, når fordringens restsaldo er 100 kr. eller derunder. <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelserne og Naalakkersuisut kan beslutte at eftergive ubetalte fordringer med saldi på 100 kr. eller derunder.”
<i>Stk. 3.</i> Er en af de i stk. 1 eller 2 nævnte overtrædelser begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 64 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser mv., kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.	21. § 12, stk. 3, affattes således: ” <i>Stk. 3.</i> I forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 10, 11, 11 a, stk. 8, 11 b, stk. 5, 11 e, 11 f, kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde.”

	22. I § 12 indsættes som stk. 4 og 5: ” <i>Stk. 4.</i> Hvor inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) efter reglerne i kapitel 5 i Kriminallov for Grønland. <i>Stk. 5.</i> Bøder, der pålægges efter denne inatsisartutlov eller forskrifter udstedt i medfør af inatsisartutloven, tilfalder landskassen.”
Skønner skatteforvaltningen, at en overtrædelse ikke vil medføre mere indgribende foranstaltninger end bøde, kan Landsstyret eller den, Landsstyret bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. <i>Stk. 2.</i> Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder reglerne i lov om rettens pleje i Grønland om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.	23. § 12 a, stk. 1 og 2, affattes således: ” Skønner skatteforvaltningen, at en overtrædelse ikke vil medføre mere indgribende foranstaltninger end bøde, kan Naalakkersuisut tilkendegive for den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette kan dog kun ske såfremt vedkommende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. <i>Stk. 2.</i> Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder reglerne i Retsplejelov for Grønland om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.”
§ 12 b. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne landstingslov, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. <i>Stk. 2.</i> I forskrifter, der udstedes i medfør af denne landstingslov, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelser begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab, en forening, en selvejende institution, en fond, statslig myndighed, Grønlands Hjemmestyre, en	24. §§ 12 b og 12 c ophæves.

kommune, et kommunalt fællesskab eller lignende.	
§ 12 c. Bøder, der pålægges efter §§ 12-12 b, tilfalder landskassen.	
	§ 2
	Denne Inatsisartutlov træder i kraft den 1. januar 2027.

Bilag 2

Høringssvarnotat

Der er vedrørende forslaget modtaget høringssvar fra: